

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

23 ноември 1978 година*

„Платежни средства и движение на капитали”

Под дело 7/78

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от страна на Court of Appeal (Criminal Division) по производството, висящо пред този съд между

Regina

и

Ernest George Thompson, Brian Albert Johnson и Colin Alex Norman Woodiwiss

относно тълкуване на понятието „капитали” по смисъла на част втора, дял III, глава 4 на Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н Mackenzie Stuart, председател на състав, г-н А. М. Donner, г-н Р. Pescatore, г-н М. Sørensen, г-н А. O'Keeffe и г-н G. Bosco, съдии,

генерален адвокат: г-н Н. Mayras,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 15 декември 1977 г., постъпило в Съда на 16 януари 1978 г., Court of Appeal of England and Wales (Criminal Division) е отправил до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО няколко въпроса за тълкуване на членове 30 - 37, както и на членове 67 - 73 от Договора.

2. Тези въпроси са възникнали в наказателно производство, образувано пред въззивната инстанция по жалба на трима британски граждани (по-нататък наречени „въззивници”), признати за виновни от Crown Court в Canterbury за това, че умишлено и с цел измама са заобиколили забраната за внос на златни монети в Обединеното кралство и забраната за износ на монети от сребърни сплави, сечени преди 1947 г.

* Език на производството : английски.

3. Вносът на златни монети в Обединеното кралство е забранен по силата на *Import of Goods (Control) Order* от 1954 г., издаден от Board of Trade в изпълнение на неговите правомощия съгласно *Import, Export and Customs Powers (Defence) Act* от 1939 г.

4. По силата на *Open General Licence* (отворена обща лицензия), предоставена от *Secretary of State for Trade and Industry* с дата 5 юли 1973 г. вносът на всички стоки с някои изключения, към които не спадат монетите, е разрешен; с изменение № 10 към посочената лицензия от 15 април 1975 г. в сила от 16 април 1975 г., златните монети се включват към стоките, чийто внос е забранен, освен с лицензия от *Board of Trade*.

5. По силата на *Import of Goods (Control) Order* от 1970 г., приет в изпълнение на правомощията, предоставени с посочения закон от 1939 г., се забранява, освен с лицензия, износът от Обединеното кралство на повече от 10 монети наведнъж, на монети от сребърни сплави, сечени 1947 г., които към датата на износа не са по-стари от сто години.

6. Износът на тези монети в друга държава-членка на ЕИО се разрешава по силата на *Open General Licence*, издадена от *Secretary of State* на 20 декември 1972 г., отменена и заменена по отношение на тези монети с *Open General Licence* от 25 юни 1973 г.

7. Тази втора *Open General Licence* е отменена от нова *Open General Licence* от 5 юли 1974 г. в сила от 15 юли 1974 г., която има за последица изключването на тези монети от обхвата на разрешението на *Open General Licence*, по начин че, считано от 15 юли 1974 г. тези монети могат да се изнасят само по силата на лицензия.

8. В периода 24 април – 30 юни 1975 г. въззивниците внасят в Обединеното кралство 3 400 южноафрикански монети кръгеранд с произход дружество Agosi de Pforzheim, Федерална република Германия.

9. Освен това, в периода 7 август – 26 май 1975 г. те изнасят за същото германско дружество 40,39 тона монети от сребърни сплави, сечени в Обединеното кралство, по-конкретно монети от шест пенса, шилинг, флорини и половин крони.

10. Заинтересуваните лица са пледирали „виновен” пред първата инстанция, но обжалват пред Court of Appeal (Criminal Division), като поддържат, че разпоредбите на британското законодателство, които забраняват въпросните внос и износ, са в нарушение на членове 30 и 34 от Договора.

11. Член 30 във връзка с член 42 от Акта за присъединяване забранява по отношение на Обединеното кралство, считано от 1 януари 1975 г. всяка мярка с равностоен ефект на количествено ограничение на вноса и износа от други държави-членки.

12. Член 34 във връзка с член 42 забранява по отношение на Обединеното кралство, считано от 1 януари 1975 г. всяка мярка с равностоен ефект на количествено ограничение за износа от други държави-членки.

13. Въззивниците поддържат също така, че ограниченията за вноса и износа съгласно британското законодателство не могат да бъдат обосновани със съображения за обществен ред по член 36 от Договора.

14. За сметка на това, британското правителство е поддържало, че внесените и изнесените монети представляват капитал по смисъла на член 67 и следващите от договора; разпоредбите на членове 30 и 34 следователно не се прилагат.

15. Дори ако въпросните монети биха се разглеждали като стоки в приложното поле на член 30 и следващи от Договора, ограниченията на вноса и износа според член 36 от договора биха били допустими, защото се основават на съображения от обществен ред.

16. Забраната за внос на определени златни монети в Обединеното кралство е въведена с оглед на:

- 1) предотвратяване на загуби в платежния баланс и
- 2) предотвратяване на спекулата и натрупването на активи, които не носят приходи.

17. По отношение на ограниченията за износ, забраната за износ от Обединеното кралство на монети от сребърни сплави, сечени преди 1947 г. е въведена с оглед

- 1) гарантиране срещу евентуален недостиг на монети в обращение,
- 2) гарантиране на това, че всяко увеличение в стойността на съдържащия се в монетите метал ще бъде в полза на държавата-членка, а не отделни физически лица,
- 3) предотвратяване на унищожаването на тези монети собственост на Обединеното кралство извън юрисдикцията на държавата, при положение, че ако унищожаването бъде извършено в обхвата на юрисдикцията на Обединеното кралство, деянието би съставлявало престъпление.

18. При тези обстоятелства Court of Appeal поставя следните въпроси:

1. Посочените по-долу монети поначало съставляват ли “капитал” по смисъла на част втора, дял III, глава 4 от Римския договор:
 - а) златни монети, като кръгеранд, сечени в трета страна, но намиращи се в свободно обращение в една държава-членка;
 - б) монети от сребърни сплави, които са законно платежно средство в държава-членка;

в) монети от сребърни сплави на държава-членка, които са били законно платежно средство и в качеството си на монети защитени ли са от унищожаване в тази държава?

2. В случай на утвърдителен отговор: могат ли количеството, начина на изработка и целите, с които се извършват сделки с тези монети да имат за последица изключването на тези монети от понятието „капитал” по смисъла на част втора, дял III, глава 4?

3. Разпоредбите на част втора дял III, глава 4 от Римския договор прилагат ли се към гореспоменатите монети, които се считат за „капитал”, като се изключва прилагането на разпоредбите на част втора, дял I, глава 2 на Договора?

4. В случай, че отговорите на един или на всички изложени по-горе въпроси са от естество да се достигне до извода, че по отношение на спорните предмети по делото се прилагат разпоредбите на част втора, раздел I, глава 2, понятието „обществен ред”, посочено в член 36 от Римския договор следва ли да се разбира в смисъл, че определена държава-членка може да се позове на него, за да обоснове ограничения:

а) на вноса на златни монети на основание едно от следните съображения:

i) предотвратяване на загуби в платежния баланс,

ii) предотвратяване на спекулата и натрупването на активи, които не носят приходи,

б) на износа на собствени монети от сребърни сплави на основание едно от следните съображения:

i) гарантиране срещу евентуален недостиг на монети в обращение,

ii) гарантиране на това, че всяко увеличение в стойността на съдържащия се в монетите метал ще бъде в полза на държавата-членка, а не отделни физически лица,

iii) предотвратяване на унищожаването на тези монети собственост на Обединеното кралство извън юрисдикцията на държавата, при положение, че ако унищожаването бъде извършено в обхвата на юрисдикцията на Обединеното кралство, деянието би съставлявало престъпление.

19. При разглеждане на поставените въпроси става ясно, че макар въпросите да са формулирани по начин, че се поставя акцент върху квалификацията на понятието „капитали” по отношение на спорните монети, в действителност въпросите са насочени към установяване на това дали тези монети имат качеството стоки, попадащи в приложното поле на членове 30 - 37 от Договора или имат качеството на платежно средство, попадащо в приложното поле на други разпоредби.

20. Разбрани по този начин тези въпроси трябва да бъдат разгледани в рамките на общата система на Договора.

21. От анализа на тази система е видно, че правилата относно свободното движение на стоки и по-специално членове 30 и следващи относно премахването на количествени ограничения и на мерки с равностоеен ефект се разглеждат не само по отношение на специалните правила относно прехвърлянето на капитали, но и по отношение на съвкупността от разпоредби на Договора относно паричните прехвърляния, които в действителност могат да бъдат извършени с най-различни цели, като прехвърлянията на капитали представляват само особена категория от тях.

22. Ако членове 67 - 73 от Договора относно либерализиране на движението а капитали имат особено значение по отношение на една от целите, посочени в член 3 от Договора, а именно отстраняването на пречките за свободното движение на капитали, от друга страна членове 104 до 109 относно цялостния платежен баланс и поради това – съвкупността от парични движения, трябва да се смятат за съществени за постигането на свободата на движение на стоки, услуги и капитали, която е основна за реализирането на общия пазар.

23. По-специално съгласно член 106 „всяка държава-членка поема ангажимент да разреши на нейна територия всякакви плащания, във валутата на държавата-членка, в която е постоянното пребиваване на кредитора или на бенефициента, свързани с движението на стоки, услуги или капитали, както и всички прехвърляния на капитали и доходи, в степента в която движението на стоки, услуги и капитали е либерализирано по силата на настоящия договор”.

24. Тази разпоредба е насочена към гарантиране на паричните трансфери, които са необходими както за либерализиране на движението на капитали, така и за свободното движение на стоки, услуги и лица.

25. От това се прави извод, че в системата на Договора платежните средства не се считат за стоки, които попадат под действието на членове 30 - 37.

26. Монети от сребърни сплави, които са законно платежно средство в една държава-членка, по своето естество следва да се считат за платежно средство; от това следва, че трансферът им не попада под действието на членове 30 - 37 от договора.

27. И ако съществуват съмнения по въпроса дали монетите крюгеранд следва да се считат за платежно средство, все пак следва да се установи, че валутните пазари на държавите-членки, които допускат сделки с тях, тези монети имат парична равностойност.

28. Трансферът им следва да се класифицира като паричен трансфер, който не попада под действието на членове 30 - 37.

29. Предвид изложените съображения, не е нужно да се разглежда въпросът при какви условия би следвало да се трансферът на тези два вида монети да се квалифицира като движение на капитали или като текущо плащане.

30. Въпросът, формулиран в точка 1, буква в) се отнася до монети от сребърни сплави на държава-членка, които са били законно платежно средство в тази държава-членка, но които макар да са престанали да бъдат законно платежно средство, в качеството си на монети са защитени от унищожаване в тази държава.

31. Тези монети не са платежно средство в горепосочения смисъл и по тази причина не могат да се класифицират като стоки, които попадат под действието на членове 30 - 37 от договора.

32. Сеченето на монети е от компетентността на държавите-членки, както и защитата срещу унищожаването им.

33. От преписката по делото следва, че в Обединеното кралство съществува забрана за претопяване или унищожаване на национални монети, дори когато са престанали да бъдат законно платежно средство.

34. Забраната за износа на такива монети с цел да се предотврати претопяването или унищожаването им в друга държава-членка, е оправдана по съображения за обществен ред по смисъла на член 36 от Договора, тъй като е установена в защита на правото на сечене на монети, за което по традиция се счита като засягащо съществени интереси на държавата.

По съдебните разноски

21. Разноските, направени от италианското правителство, правителството на Обединеното кралство и Комисията на Европейските общности, предоставили становища на Съда, не подлежат на възстановяване.

С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в процеса, висящ пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени от Court of Appeal (Criminal Division) с определение от 15 декември 1977 г. реши:

1. Разпоредбите на членове 30 - 37 от Договора не се прилагат за:

а) монети от сребърни сплави, които са законно платежно средство в държава-членка,

б) златни монети, като кръгеранд, сечени в трета страна, но в свободно обращение в държава-членка.

2. Забраната за износ на монети от сребърни сплави, собственост на държава-членка, които са били законно платежно средство в тази държава, но са престанали да бъдат такова средство и чието претопяване или унищожаване е забранено вътре в страната, е оправдана по съображения за обществен ред по смисъла на член 36 от Договора, ако е въведена с цел да предотврати претопяването или унищожаването им в други държави-членки.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 ноември 1978 година.

Подписи